

рия и Гърция съ цѣль да освободятъ Македония, то, сега: тя би владѣла Стара-Сърбия, Гърция би могла да разширичи своитѣ прѣдѣли до границата на своята етническа областъ, а останалата частъ на провинцията би подпаднала подъ властѣта на България.

А сега, да се изглади напълно въспоминанието за тая гибелна война, може би, не ще бѣде и лесно. Има страхъ, че войната ще посѣе въ душитѣ такова злопаметство и такова желание за отмъстяване, които дълго врѣме йоще ще служатъ като прѣпятствие за установление съгласието въ бѣдаще. Дългъ е на патриотитѣ и хората, които желаятъ доброто и у двата народа, да се стараятъ съ всички сили да унищожатъ тѣзи сѣмена за раздоръ и ненавистъ. За достигане на тая цѣль, едно отъ най добритѣ срѣдства би се заключало въ основанието на сърбско-българска асоциация, която да се събира на конгресъ, по редъ, въ всѣка една отъ тѣзи страни. Тя трѣбва да има три отдѣления: литературно, архиологическо и историческо, — и економическо. Първото да се занимава съ литературнитѣ произведения и на двѣтѣ страни и да дари срѣдства за възбуждане националната литература; второто, съ всичко, що се отнася къмъ историята на южнитѣ славяни: съ хроники, раскопавания, нумизматика, стари произведения; а третото да изнамѣрва способи за сближаванieto на двата народа по отношение къмъ материалното развиване. Тѣзи отношения и тѣзи годишни събрания би породили братски чувства, и първия въпросъ, който подлѣжи на изучаване, би билъ въпроса за митническия съюзъ между Сърбия и България. Нали Zollverein е приготвилъ федералното устройство на германскитѣ господарства.

По тоя начинъ, фламандскитѣ и холландскитѣ списатели ежегодно се събиратъ на конгресъ, то въ Белгия, то въ Холландия, и тѣзи събрания твърдѣ много сж съдѣйствovali за изчезването на всѣко въспоминание за борбата въ 1830 година, а тѣй сжщо за възстановяване общитѣ чувства по происхождение и племе. Щомъ разбиратъ народитѣ на Балканския полуостровъ, че нѣматъ никакъв интересъ да завиждатъ единъ